

Sorge-fahna, öfwer
... fru Beata :
Margareta Uggla,
til Nygård och
Brötorp, ...

Uggla, Claes Claesson

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Sorge-Babna /

Öfwer den
Edle och Wälborne Fru /

Fru **W** **E** **N** **S** **A**

M **A** **R** **B** **A** **R** **A** **N**

H **B** **B** **E** **R** / *Uggle*

Til Nygård och Brötorp / r.

Hwilken förmedelst Gudz Nådiga Behagh och Willie / ifrät
denne Ulla Jämmerdalen sitt Affkedh togh / och af Döden hädan-
kallades til den ewiga Saligheeten den 16. Octobris Anno 1689.
Och til sin Hwyllo-Cammar beledsagades / förmedelst Christeliga
och brukeliga Ceremonier, medh en Förnähm och Adeligh Lijfz-Process
i Posth Modertkyrkia den 13 Junii Åhr 1690.

Then framledne til Tiensst / och them Sorgbundnom til någon Hugswalelse och lössa /
vpsattes at des i Sorgen qwarlembnade fåre Broder

C L A S V G G L A

Tryckt Åhr 1690.

Querela Mariti, super factis Mortis atrocissimis.

Ach! Ach! O hårda Dödh/ tu äst migh grymmer worden/
 Migh har du fördt i Nödh/ som så fält har til Jorden/
 Dhen som migh sästast war / och den iagh hölt så tår/
 Ett wänligt Hierta bar hon til migh fiärr och när.
 Medh den iagh lefwa tänckt i Kärleek Lust och Sämnia
 Den har du från migh länkt/ min Sorg sälund befrämia
 Des Liffz Tidz ädla Uhr / i denne Wärlde med migh /
 Tu tigh fast grymmer teer / och är migh rätt oblydh.

Medh den iagh lefwat haar / i hiertans Frögd och Fångna
 Den migh i allom Lydh så kärligen har hägna
 Dhen wänligh stälte sig och war i Hiertat sweet /
 Medh den du drabbat Strid och giordt i Hgon bleek.
 Så ott iagh qwäda mäst: Ach! Sorg och Wee! iagh roopar/
 Sorg rödr mit Hierta fast / ty wij en meer tilhoopa
 Jää boo tillsammans här / på denna vlla Hö
 Ach! Angslan migh förtär / min Maaka är nu döo.
 Hon är nu stuten hårdt / af dödzens skarpa Pylar
 Dhet gör mit Hierta särt / stoort Qwahl vthi migh klör/
 In iagh nu seer för migh / på Bären wara lagd
 Min Wän och Maaka si: iagh är nu beet försagd.
 O Dödh tu hårda Gäst tu äst Tyrannen grymma
 Hwars Ståal och hårda Lagh / en någon kan vndrymma /
 Ha ja din Bäga sträng din Pyl och skarpa Dart /
 Ha henne redt en Sång / i diupa Jorden snart.
 Förbleknadt är hon fast / förkälmat / och des Hierta
 I Stycken brustit har / ach! Wee ach Sorg och Smerta /
 Allt / alt är migh förmeent / stoort Angzlan i migh boor/
 Min Lust och Frögd är wänd / i Angzlan och Droo.

Conquestio Liberorum super obitum Matris.

Ach! Ach! wij Barn små / stor Sorg har of antastat /
 I det war Moder så / off Döden är förrastat /
 Och medh hans Lifa hwas / til dödz neer slagen är /
 På Bären medh een hast / för wära Hgon här /
 O Dödh säk of doch det / hwad haa wij moot tigh brutit /
 At du war Moder kär / til dödz aldeles stutit /
 Aldeles hon nu är / stynf ant löös / bleek och fall /
 Ach! ach! war Moder kär / wij är i Sorgen all.

Hwar är den som of plå / medh godt alltidh bemöta /
 Ja och of rynchta må / på bästa Sätter sköta.
 Och hon bortgången är aldrig wij henne see /
 I denne Werlden meer / hur' sku' wij of betee
 Stoor Jammer / Sorg och Nödh / i wåre Dron klingar /
 Allt öfwer det wij see / wår Hiertan hårdt det tvingar /
 In Döden mot of haar / tedt sigh fast grym och hård /
 I dhet han grippit har / den om of hade Wård.

Defuncti Responsio & Consolatio.

Swad är för Sorg och Låat / som för min Dron ställes /
 Ja och sämycken Gråat / titt Låaror för migh fälles /
 Öfwer min Hådanfård / och öfwer min Bortgång /
 Hwad hielper blifwa här / bland ihel Sorg och Twång.
 Begif Er därför en til Gråat och så stor Smerta /
 In det i förja mått / der af röres mit Hierta /
 War en sorgse min Man / gråt ej öfwer min Dödh /
 Jagh såger tigh försan / iagh är qwit från all Nödh.
 In iagh hoos Jesum nu får hans Ansichte skåda
 Och är nu Christi Brudh / stor Frögd är migh bebådat /
 Låt därför af medh Gråat / medh Qwidh / Jammer och Nödh /
 Hwad hielper Dgon wåat / emot den grymma Dödh.
 Det kan en andras meer / hwad på migh är föröfswat /
 In så Gudz Willie är / war därför en hedrofwat /
 Utthan gif tigh til fredz Gudz Wilje måste ståå /
 In iagh är nu til reds at Ewigh Glädie fåå.
 O minne Barn små / hwad är at I så gråta /
 I migh en igen fåå / ehuru fast i låta /
 In iagh nu måste fort / effter min Gudz Behagh /
 Migk sknda til then Ort / der iagh är Gudh i Lagh.
 O fåre Barn min / stillen Er Lårar heeta /
 Som tilra å er Kinn / låt Er til Gråt en tweeta /
 Jagh frj är från al Nödh / dödz Qual en rörer migh /
 Fast iagh här ligger dödh / iagh lefwer doch i Frjdh.
 Hwarföre til itt Sluut / iagh eder Gudh befaller /
 Utfaller eder Gudh / han eder wål hugswaler /
 Han edert besta weet och Er sidst til sigh taar /
 Som och er Saligheet geer i sin Frögdesaal.

Valedictio Defuncti.

Sarwål tu arga Wård / från tigh iagh Afsted tager /
 Farwål medh al tin Flård / iagh migh til Jesum lager /
 Jagh meer en i tigh trifs / tigh biuder iagh godh Matt /
 Jagh stådz åstundar til min Gudh och högste Statt.
 Farwål farwål min Man / Gudh stådze tigh betwara /
 Jagh är i Jesu Famn och qwit ifrån all Fora /
 Er och min Barn små / valet iagh biuder sidst /
 In iagh nu Frögden nåår / och är hoos Jesum Christ.
 All Slächt och Enskon min / sampt Wänner och Förwanter /
 Fer utbas alt mitt Sin / som och all min bekante /

Büder iagh nu valet och yttersta farväl /
Gudh er bewara städz til Kropp / Gudz / Liff och Siäl.
Werlden wil nu ey mer migh längre berbergera /
Hwarför iagh effter seer / min Gudh then iagh begärrar /
Och til min Jesum fort / ty han antar min Siäl /
Som stihes nu från Er / och säger än farväl.

Graf-Skrift

Väst Solen är så klar / lell glömmes doch theß Lius /
När Natten har sin Tijdh så mörknas detta Huus /
Så går medh migh och tigh / man lefwer säll i Daggh /
I Morgon är man dödh / just effter Werldsens Laggh.
Men som den blida Sool / straxt wackert stiger opp /
Så är det oß en Frögd / en Fägna / säkert Hopp /
At wij på HERrans Daggh / på Saligheetens Ord /
Sku och så stiga fort / vpp uße den falla Jord.

